

ת"פ 47285/12 - מרדכי (מורדי) מור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 47285-12-16 מדינת ישראל נ' מור(עוצר בפיקוח) וOTH
תיק חיזוני: 525120/2016

בפני כבוד השופטת דינה מרשק מרים
ה המבקש מרדכי (מורדי) מור - באמצעות עו"ד אבי כהן
נגד מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ (פלילי) עו"ד רועי לוס
המשיבה

החלטה

רקע והשתלשלות ההליכים

1. מונחת לפני בקשה לחיב את המשיבה בתשלום פיצויים והוצאות משפט בהתאם לסעיף 80(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), על סך 140,000 ₪ (20,000 מותם על הוצאות משפט).
הבקשה הוגשה לאחר שכתב האישום נגד המבקש בוטל על פי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ").

2. ביום 22.12.16 הוגש כתב אישום כנגד המבקש, כנאשם 1, וכן כנגד דינו קאסטלאנו, כנאשם 2, אשר ייחס לשניים **עבירות של נשק (ניסיות נשק)** לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, **סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת** לפי סעיף 332(2) ו- (5) לחוק, **ושיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק.

על-פי האמור בכתב-האישום, המבקש היה בעליו של עסק לממן שירותי מطبع (צ'ינגי), בראשון לציון. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ומספר חודשים לפני כן, ביקש למכור את העסק, ולשם כך הסתיע בחבריו, כנאשם 2. במהלך מספר חודשים שקדמו ליום האירוע, נפגשו השניים עם אדם בשם עופר DIGMI אשר התענין ברכישת העסק.

ביום 4.12.16 בשעה 15:00 לערך שוחח DIGMI עם כנאשם 2 ונקבע כי יפגשו יחד עם המבקש במסעדה על חוף ימה של ראשון לציון. בסמוך לאחר השיחה, המבקש, חברו בר שטרית שהיא עימנו בעסק באותה העת, והנאשם 2 נסעו לפגישה ברכבו של המבקש.

על-פי המიוחס לנאים, המבקש וננאשם 2 נשאו עימים באותה עת אקדמי אשר נגנב בשנת 2005. השניים נסעו ברכב לחוף, כאשר DIGMI שוחח עם כנאשם 2 במהלך הנסיעה וכיוון אותן לחனון הצמוד לחוף.

עמוד 1

בשעה 17:22 Uhr נכנסו המבוקש, נאשם 2 וشرطית אל החניון ויצאו מהרכב. מיד ניגשו אליהם מספר גברים לבושים ברדס (קפוצ'ון), כאשר בידיהם אלות וקסדות אופנו וחוורו לשטרית להסתלק מהמקום.

בשלב זה התקבצו מכל רחבי החניון כ - 20 גברים, אשר ניגשו אל המבוקש ונאשם 2, כולם לבושים בגדים כהים וחילקו עוטים קפוצ'ונים, והחלו לתקוף את השניהם, תוך שהיכו אותם באמצעות ידיהם, אלות וקסדות אופנו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למבוקש שבר בקרסול ובצלע.

בשלב זה שלף נאשם 2 את האקדח, ירה מספר יריות באוויר, והחבורת התפזרה מיד לכל עבר, כאשר נאשם 2 ירה מספר יריות לעבר חלק מהגברים הבורחים. כתוצאה מהירח חדר קליע לדירה בקומת הראשונה, בבניין הסמוך לחניון. המבוקש, נאשם 2 וشرطית נסעו מהמקום בעוד המבוקש נהג ברכבת.

בשל האירוע, לרבות היריות, התקשרו שכנים למשטרת, ונידות משטרת הגעו לחניון ברכבם לأتאר מעורבים באירוע.

בשעה 17:30 איתרו השוטרים את הרכב בו היי המבוקש ונאשם 2, ונסעו אליו ברכב משטרתי סמי, עד לעצירת הרכב בעקבות עומס תנועה בראשון לציון. בשלב זה יצאו מהרכב המשטרתי שלושה שוטרים, כאשר הם חובשים כובעי בילוש זהה, שניים מהשוטרים ניגשו לרכב וניסו לפתח חלון ודלת, אך המבוקש ונאשם 2 הסיטו מיד את הרכב ופתחו בנסיעה פרועה. כתוצאה מכך נהדף אחד השוטרים לאחור, נפל לארץ ונחבל בראשו, ידיו ורגלו.

הmbוקש ונאשם 2 המשיכו לנסוע בפראות בראשון לציון, תוך שהם מנסים לפלט לרכב דרך מילוט, ובудם מנגנים והודפים כל רכב אחרים אשר עמדו בסמוך להם בעומס התנועה באותה עת. כתוצאה מכך נגרמו לשולשה כלי רכב נזקים.

אחד השוטרים ירה פעם אחת לעבר הגלגל האחורי ברכב, אך המבוקש ונאשם 2 המשיכו בנסיעתם, ורק לאחר שירה פעם נוספת לעבר הגלגל הקדמי נעצר הרכב. עם העצירה השלים המבוקש את האקדח דרך חלון הנהג.

3. הנאים היו מיוצגים בתחילת על-ידי עו"ד איתן סרג, ביולי 2017 הוחלף הייצוג לתקופה קצרה לידי סניגורים מהסניגورية הציבורית, ומסוף חודש يول 2017 היו שני הנאים מיוצגים על-ידי עו"ד אבי כהן.

בדיוון שהתקיים ביום 11.9.17 בתיק העיקרי הנאים כפרו במינוים להם בכתב-האישום. עו"ד כהן מסר מענה מפורט בשם שני הנאים ולפיו, נאשם 2 לא החזיק באקדח ולא ירה באוויר והוסיף, כי ח"י הנאים ניצלו בנסיבות התקופים. באשר לאקדח פירט, כי האקדח שיר לאחד מתוקפיהם מהחלון הראשון של האירוע, תוך כדי מאבק המבוקש הצליח לחוץ את הנשק, אחד התקופים ירה באוויר ואחד הכדורים פגע בקיר הבניין, אז החלה חברות התקופים להימלט מהמקום. טען, כי בחילוקו השני של האירוע, ברגע שאחד השוטרים הצדעה, האנשים האטו נסיעתם, והmbוקש הוא שהשליך את האקדח ברגע שהבינו שמדובר באנשי משטרת.

4. בהמשך, הוגשה עתירה לגילוי ראייה, וביום 14.11.17, התקיים דיון לפני במעמד ההגנה בלבד, במהלךו נשמעה גרסה דומה. נקבע דיון המשך ליום 29.11.17 במעמד התביעה והגורמים המקצועים

הקשרים.

.5. ביום 22.11.17 התקיים הליך גישור לפני כבוד השופט ברוד', ובסיומו גובשה הסכמה שכלה את ביטול כתב-האישום נגד המבוקש, תיקון כתב-האישום לגבי הנאשם 2 לו יווחסה עבירה של **ירוי באזרור מגורים** לפי סעיף 343א לחוק, ועתירה משותפת להשתת עונש של מאסר על-תנאי על הנאשם 2.

.6. לפי עובדות כתב-האישום שתווך במסגרת הליך הגישור, נמחקה העובדה כי המבוקש ונางם 2 נשאו עימם אקדח גנוב, וכל העובדות הקשורות לנעילת האקדח והירוי ממנו יווחסו לנางם 2. צוין, כי לאחר שחבורת הגברים תקפה את המבוקש ונางם 2, וגרמה למבוקש לשבר בקרסול ובצלע, נטל הנאשם 2 מהמקום אקדח, אשר נגנוב בשנת 2005, ויראה מספר יריות באוויר. החבורה התפזרה מיד לכל עבר, ונางם 2 יראה מספר יריות לעבר חלק מהגברים הבודדים. כתוצאה מהירוי חדר קליע לדירה בקומת ראשונה הסמוכה לחניון. המבוקש ונางם 2 נכנסו לרכב, יחד עם שטרית, נסעו מהחניון.

בשל האירוע, לרבות היריות, התקשרו שכנים למשטרת, נידות משטרת הגיעו לחניון והחלו בניסיון לאתר מעורבים באירוע.

החלק הקשור לניסיונם של המבוקש ונางם 2 לאחר האירוע נמחק.

כאמור, במסגרת ההסדר שהוצע במשותף לגבי שני הנאים, כתב-האישום נגד המבוקש בוטל לפי סעיף 94(ב) לחסד"פ, ונางם 2 הודה והורשע בעבירה של **ירוי באזרור מגורים**.

.7. בטיעונים לעונש, בירך עו"ד כהן על ביטול כתב-האישום כנגד המבוקש ועל תיקון כתב-האישום לגבי נางם 2, וביקש לשכנע כי הסדר הטיעון הוא סביר.

.8. במסגרת גזר-הדין של הנאשם 2 קבעה כבוד השופט ברוד', כי השיקולים המרכזיים שהביאו להסדר הטיעון הם שיקולים ראייתיים, וכן שיקולים שאוטם ניתן לסוג כ"הגנה מן הצדק" על רקע ההילך המשפטי שהסתמך בעניינים של חלק מהתקופים של הנאים (ראו בגזר-הדין מיום 22.11.17 בעמ' 20).

.9. לסיום חלק זה יזכיר, כי המבוקש היה עצור מיום 4.12.16 (יום האירוע) עד ליום 28.4.17 (146 ימים), והועבר למעצר בתנאי איזוק עד ליום 6.11.17 (191 ימים).

טענות הצדדים

.10. הצדדים הגיעו את טענותיהם בכתב ביום 8.11.17 התקיים דיון בבקשתה.

11. לטענת ב"כ המבוקש, המדבר באדם שלא כל עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, אשר היה בעלי של עסק למטען שירות מטבח בראשון לציון עבור מעצרו ופרנס את משפחתו בכבוד.

כנגד ארבעה מתוקפיו של המבוקש, בעלי עבר פלילי מכבד, הוגש כתוב-אישום בבית-משפט השלום בראשל"צ בגין תקיפתם את המבוקש באירוע דן.

הADB זעק לחפותו לאורך כל חקירותיו, אין ספק כי הוא הקורבן של האירוע, נגרמה לו פגיעה אונשה ממעצרו הממושך, והוא הגיע לפת לחם לאחר שאיבד את פרנסתו ואין מצליה למצוא מקום העבודה מАЗ.

בדין הוסיף ב"כ המבוקש, כי אל מול התושייה והאומץ שגילתה כשלחם על חייו, יתכן שהיא מוצאת מותה באותו אירוע. כתוצאה מהתקיפה, סבל משבר עם חבלות.

באשר להתנהלות בבית-המשפט טען, כי המבוקש יכול היה להמשיך את ניהול התקיק, אך מכיוון שהADB ונאים 2 היו במעצר בגין איזוק לעצר מעוצר ממושך, כל צד עשה את השיקולים שלו ובהתאם גובשה הסכמה שהועניקה בבית-המשפט. לדידו, התוצאה היא, שהמדינה הסכימה שהADB אינו אחראי וחזרה בה מכתב-האישום.

הוסיף, כי לא היה מקום להגיש כתוב-אישום מלכתחילה, אך בכל מקרה לאחר שההתביעה ראתה את התמונה במלואה, מן הראי היה לחזור מכתב-האישום ולשחרר את המבוקש.

ב"כ המבוקש ציין, כי אמנים מרשו יכול להגיש תביעה אזרחית של מיליון שקלים כנגד התקופים, אך אין בכוונתו לעשות כן על רקע חששו מהם.

لتמיכה בטענותיו בדבר הנזק שנגרם לADB הוענו מסמכים רפואיים ומסמכים הקשורים לעסוק ולהבות, אם כי הודגש, כי הסוכומים המבוקשים הם לפי התקנות.

ב"כ המבוקש הגיש מספר פסקי-דין ועתיר, בנסיבות מצטברות אלו, לפצצת את המבוקש לאחר שהוכח שהתקיימו "נסיבות אחראות" בהתאם לסעיף 80 (א) לחוק, לרבות פיצוי בעבור התקופה בה שהה במעצר בתנאי איזוק וכן החזר עבורי הוצאות משפט.

12. ב"כ המשיבה הבahir, כי בהליך מעצר שהתקיים בעניינו של המבוקש, הסכים עורך דין דאו לקיום של ראיות לכוארה. בהמשך, הגיש המבוקש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו, ובדין שהתקיים ביום 2.10.17 הוצהר על-ידי הסניגור, כי לא יטען נגד ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכוארה.

אשר לאירוע, טען ב"כ המשיבה כי המבוקש ונאים 2 הגיע למפגש שהתרחש בדיעד כмарב, והם הותקפו על-ידי אנשים רבים. ההליך המשפטי בעניינים של ארבעה מתוקפים הסתיים ביום 10.7.17

(כ舍תב-האישום כנגד מי שהוא נאשם 3 נמק בשל קשיים ראיתיים). בית המשפט של השלים בראשון לציון גזר על הנאים עונשים מקרים לעומת עדות המאשימה, כשנאים 1 נדון לעונש של 8 חודשים מאסר בפועל, ונאים 2 ו- 4 נדון לעונש של 4 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ המשיבה הסביר, כי ההסכמה בתיק דן גובשה לאחר שההילך בבית-משפט השלים הסתיים, שקיימות התייחסות לכך בגזר-דין של נאים 2. חלק מההסכמה הכלולות הביאה למחיקתו של המבוקש מכתב-האישום, למרות שהודה בבית-המשפט שנטל את האקדח וזרק אותו מהחלון בעת המעצר, וכך שביצע עבירה של החזקת/ניסיית נשק. לבסוף, הנאשם 2לקח אחריות על מעשים אלו במסגרת ההסכמה הכלולות.

אשר לנسبות הנוגעות למשפט ציין ב"כ המשיבה, כי צוותי ההגנה של המבוקש התחלפו פעמיים, והדינום בשלב המעצר נדחו לשם לימוד החומר (כשלמעשה עניין של התוקפים הסתיים עוד לפני החל ההליך הפלילי בעניין של המבוקש ונאים 2).

אשר לטיב הזכיר, כי המדינה חזרה בה מכתב האישום לפי סעיף 94(ב) לחס"פ. מהטעונים שהוצגו בהליך הגישור מיד לאחר ההודעה על החזרה מכתב-האישום בעניינו של המבוקש, הדגישה נציגת הפרקליטות כי מדובר בתיק ובו נسبות חריגות ביותר. אין לראות בחזרה מכתב האישום כאילו עומדה בפני עצמה, אלא רכיב אחד מהסדר כולל שנערך עם המבוקש ועם הנאשם 2, אשר היו מוצגים על-ידי אותו סניגור שנייה את הגנטם כמקרה אחת לאורך כל ההליך. ההסדר היה בראייה כוללת של המקרה, והתחשב בעונשם של התוקפים, רקטיים ראיתיים, בפיציעתו של המבוקש ובתקופת בה שהה במעצר, וכן בכך שהיא ללא עבר פלילי.

בעקבות טענותיו של המבוקש לעניין הנזקים הפיסיים שנגרמו נטען, כי יש להפריד בין הבקשה לפיצויים מהמדינה לבין בקשה פיצויים מהතוקפים בהליך אזרחי.

באשר לנזקים הכלכליים הנטוענים הזכר, כי הרקע לכל האירוע הוא רצונו של המבוקש למכור את הצ'ינגי' כיוון שהוא עסק כושל. לאורך כל הליך המעצר, שחררו של המבוקש התעכב על רקע הקושי לעמוד בהפקחת ערובה בזמןן, אשר הופחתה במהלך. בנוסף, מהמסמכים שהגיש עולה, כי נפתחו נגד המבוקש תיקי הוצאה פ' בסכומים ממשמעותיים הרבה יותר שנים לפני המעצר. בכל מקרה, לא הוגש ראיות המעידות על כך שמצובו הכלכלי של המבוקש השתנה בעקבות המעצר.

lgisht ב"כ הפרקליטות, מקרה זה נמנה על אחד מאותם מקרים מורכבים, אשר בחינת נسبותיו הכלולות מלמדת כי לא מתקיימות אותן **נסיבות אחראות** המצדיקות תשולם פיצויים למבקר. המבוקש זכה להתחשבות והקללה ממשמעותית, אשר באו לידי ביטוי במחיקתו מכתב האישום, כאשר כנגד עניין

המשיבה עמדה מלאה התמונה, לרבות פציעתו של המבוקש וימי המעצר בהם ששה. תשלום פיצוי למבקר, בנסיבות דנן, עומד בניגוד לתחושים הצדק, כאשר המבוקש נמחק מכתב האישום - על אף הראיות נגדו ותגובהו לכתב אישום.

המתווה הנורומטיבי

- .13. סעיף 80(א) לחוק, שענינו "הוצאות ההגנה מאוצר המדינה" קובע:
- "**80.(א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראיה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראיה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשיי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצויו על מעצרו או מסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשיי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.**"
- .14. בפסק-הדין המנחה בסוגיה - ע"פ 4466/98 **רامي דבש נגד מדינת ישראל**, פד"ז (3) 73, 100 [2002] (להלן: "**ענין דבש**") נקבע, כי מעצר או מסר, בלבד מהעובדה שפוגעים הם - או עשויים הם לפגוע - במאזן הכספי של אדם, יש בהם אף כדי להביא להשפה או לביזוי. על כן, הסדר בסעיף 80 מגלים בתוכו את ההכרה בנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מהליך שנרכשו עליו, כשהעמדתו של אדם לדין גוררת מעצם טيبة פגעה בכבודו, ונלווה לכך חיסרונו כיס הנובע מהצורך לממן הגנה רואייה, ולעתים גם פגעה בעיסוקו של מבוקש הפיצוי ואף בקשרינו.
- .15. עם זאת, בע"פ 6137/05 **שלומוב נגד מדינת ישראל** [8.1.07] (להלן: "**ענין שלומוב**"), בית-המשפט העליון קרא לנוהג באחריות בעניין הפיצוי וקבע, כי החוק קרא לא הורה על פיצוי גורף ואוטומטי כל אימת שהליך פלילי, לרבות הליך שנעוצר בו אדם, הסתומים בדיכוי, אלא הותיר את שיקול הדעת בבית-המשפט. בכך הכיר החוק, בעקיפין, גם בהיבטים הכלכליים של הפיצוי, כשההכבדה שעלולה להיווצר על אוצר המדינה אם החיבור יהיה אוטומטי, עלולה להרטיע מפני הגשתם של כתבי-אישור ראוים, ובמילים אחרות - להוביל לכرسום בשלטון החוק. הפתרון הגלום בסעיף מהוות נוסחת איזון שבית-המשפט הוא המופקד על ביצועה.
- .16. המבוקש, אשר תנאו הסוף הראשון בעניינו מתקיים (שכן כתבי-האישור נגדו בוטל לפי סעיף 94(ב) לחסד"פ) עותר לפסקו לו פיצוי והוצאות הגנה בהתבסס על העילה השנייה המנויה בסעיף - קיומן של "נסיבות אחרות הצדיקות זאת". העילה הראשונה בסעיף - "**שלא היה יסוד להאשמה**" אינה רלבנטית לעניינו.

.17 העילה בה עסקין היא עילה רחבה, ובפסקה היא הוגדרה כעילה עמומה, כשהעימיות אינה מקרים אלא מאפיינת את חוסר המסויימות שבה:

"לא בצד בחר המשפט, בעניין הנדון, ביטוי עמוס, שאין לו צורה ואין לו מידת, כמו 'נסיבות אחרות'. הביטוי נולד עמוס על-מנת שיישאר עמוס. הוא נמנה על משפחה של ביטויים עמוסים, כמו צדק, מוסר, תקנות הציבור, סבירות, משמעת, קלון ועוד. יש הקוראים להם בשם מושג שסתום. העימיות של ביטויים אלה היא טעם החיים שלהם. הם אמורים לרחף, בלתי מוגדרים, מעל הכללים. אסור לקצץ את כנפיהם ולכלוא אותם בכלוב של כל נוקשה. כלל זה עלול להרוג אותם..." (ראו בע"פ 7826/96 **רייש נגד מדינת ישראל**, פ"ד נא(1) 496 - 497 [1997] - להלן: "עניין **רייש**".)

.18 בעניין **דבש ושלומוב** נקבע, כי יש לחלק לשלווש קבוצות את סוגי השיקולים המנחים את בית-המשפט בבאו לפסק פיצוי בגין העילה הרחבה: 1. נסיבות הנוגעות להליכי המשפט עצמו; 2. טיב זיכוי של הנאשם; 3. נסיבות אישיות של הנאשם שזוכה. לצד קטיגוריות אלו, התפתחו בפסקה מבחן משנה, כגון התנהגות המשטרה והtabu (באופן זדוני או רשלני); התנהגות הנאשם בחקירה או במהלך המשפט (כגון הנאשם ששייך או שומר על זכות השתקה); סוג העבירה והעונש לו הנאשם היה צפוי אלמלא זיכוי(ראו בע"פ 1442/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** [26.2.13], בפסקה 6). יעיר, כי ככל מקרה רשות השיקולים אינה סגורה ואינה מחייבת, והוא פועל יוצא של נסיבות המקרה (עניין **רייש**, בעמ' 499).

מן הכלל אל הפרט

.19 לאחר עיון בבקשת ובתגובהה, שמיית הצדדים ועיון בפסקה, כחלק מההליכים התנהלו לפני, הגעתו למסקנה כי דין הבקשה להזיחות. באופן כללי "אמր, כי בנסיבות תיק זה, ועל-פי "מבחןมาตรฐาน של צדק" (ראו בפסקה 21 לפסק-דין של כבוד השופט (כתוארו אז) מלצר בע"פ 10/10/5097 **בוגנים נגד מדינת ישראל** [15.1.13] - להלן: "עניין **בוגנים**"), לא ניתן לראות בחזרה מכתב האישום כמהלך עצמאי בעניינו של המבוקש בלבד, אלא רכיב אחד מהסדר כולל שנערק עם המבוקש ועם הנאשם 2, אשר היו מייצגים על-ידי אותו סניגור שניהל את הגנתם במקשה אחת לאורך כל ההליך.

.20 **באשר לנסיבות הקשורות להליכי משפט** "יאמר, כי לאחר הגשת כתבי-האישום, באי-כוח המבוקש הסכימו לאורך כל הליך המ"ת כי קיימות ראיות לכואורה כנגד המבוקש.

.21 בישיבת יום 12.1.17, הסכים ב"כ הנאשם לקיים של ראיות לכואורה והשניים נשלחו לקבלת תסקירים. בית-המשפט נעתר לביקשות ההגנה והדים נדחו, כאשר בסופה של יום הוגש שלושה תסקירים בעניינו של המבוקש. במהלך שלושת החודשים שלאחר מכן, התקיימו מספר דיונים שעוניים

היה באיתור חולה מתאימה. ביום 19.4.17 ניתנה החלטה להעברת המבוקש למעצר בתנאי איזוק. המבוקש לא עמד בתנאי השחרור הכספיים, בתזכורת ערביות מיום 4.5.17 סכום הערבות במצוון הופחת, והמבוקש אכן הועבר למעצר בתנאי איזוק.

.22. עם החלפת היציג, ביום 11.9.17 הגיע עו"ד כהן בקשה לעיון חוזר, בין היתר, בטענה שלא קיימות ראיות לכואורה (לאחר שקיבל את הר"פ של התוקפים). חרף האמור, בדיון מיום 2.10.17 הובהר על-ידי ב"כ המבוקש, עו"ד כהן, כי נושא הראיות אינו על הפרק והוא החלט כי הסניגור יגיש בקשה אחרת לעיון חוזר שעניינו ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני על-מנת להשתלב בעבודה.

.23. באשר לתיק העיקרי "יאמר, כי עיון במענה שנייתן לכתב-האישום על-ידי שני הנאים בעת שבו מייצגים על-ידי אותו סניגור, לעומת כתב-האישום המתוקן, מצביע על פער המחזק את הצורך בראשיה כולנית לפיה, החזרה מכתב-האישום הייתה נדבך אחד מהסדר כולל הנוגע למבקש ולנאשם השני.vr, למשל, חרף העובדה שהמבקש הודה בהחזקת האקדח, בכתב-האישום המתוקן יוחסו המעשים לנאים 2. אין בהתנהלות המתוארת כדי לשקוף התנהגות זדונית או רשלנית של התביעה, אלא היפך הוא הנכון: בסופו של יום, בחסותו הליך הגישור, ההסדר בוצע בעיתוי המתאים, כשברקע התחשבות בקשרים הראיתיים, בנסיבותו של המבוקש, בתקופה בה שזה במעצר, בעובדה שהוא נעדר עבר פלילי, ובענישה שהוטלה על התוקפים שההליך בעניינם הסטיים עוד לפני שמשפטו של המבוקש החל. בנסיבות אלו, לא ניתן לטעון שהמאמינה יכולה היה לחזור בה מכתב-האישום בשלב מוקדם יותר, ורק הסדר הטיעון הכלול בחסותו הליך הגישור אפשר זאת.

.24. באשר **לשיקולים הנוגעים לטיב "זכוכו" של המבוקש** "יאמר, כי במקרה דנן אין מדובר בזכוכו כתוצאה מהכרעה משפטית של הראיות, אלא בחזרה מכתב האישום לפי סעיף 94(ב) לחס"פ, שימושו הסכמה של התובע והנאשם לבטל אישום בשלב האמור, ודין הביטול לדין ביטול לפני תשובה הנאים.

אמנם יש צדק בדברי ההגנה לפיה, אין בביטול כתב האישום לפי סעיף 94(ב) לחס"פ כדי לפסול, מניה ובה, את האפשרות להורות על שיפוי המבוקש. עם זאת נקבע, כי לאיפיון הזכוכו יש השלכה לעניין פסיקת הפסיכים (ראו בעניין שלמומב, פסקה 22).

בכל מקרה, גם בהקשר זה חשוב להדגש, כי רק הראיה הכוללת של המקרה בשילוב הנסיבות של המבוקש, של הנאשם 2, ושל ההליך בעניינם של התוקפים, היא שהכירה את הקרקע לביטול כתב-האישום.

.25. באשר לקבוצת השיקולים הבאים בגדר נסיבותו האישיות של הנאשם, קבוע כבוד השופט טירקל:
"מבקר אני להעיר כי בין הנסיבות האחירות מצדיקות כי אוצר המדינה ישלם לנאים את

הוצאות הגנתו ופיקוח על מעצרו או מאסרו, לפי סעיף 80 לחוק העונשין, יש מקום לשקל גם קרייטרוניים ושיקולים שישודם במידת החסד והرحمות ולא רק כאליה שיסודם במידת הדין. כוונתי לניסיבות אישיות יוצאות-דופן של הנאשם, שהתחוו עקב המעצר או המאסר, כגון: התפרקות התא המשפטי, התמוטטות כלכלית, פגיעה חמורה בבריאות וכיוצא באלה.

חכמים אמרו, אמן לעניינים אחרים, כי "הכל לפי המביש והמתביש" (כתובות, מ, א [א]; Baba Kama, פג, ב [ב], במשנה, ובעוד מקומות). בהשלה של הרעיון לעניינו, ניתן לומר שיש להביא בחשבון השיקולים לא רק את מעשי הרשויות אלא גם את הפגיעה ב הנאשם." (ע"פ 1767/94 חני יוסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(1) 505 [1999], 528-529).

.26. ואמנם, אין חולק כי המבוקש נפגע במהלך האירוע המפורט בכתב-האישום, וסבל משבר בקרסול ובצלע. ב"כ המבוקש עצמו ציין בדיון שהתקיים לפני, כי אמן המבוקש "יכול לתבוע מיליון" מהתווקפים, אך אין מדובר באופציה ריאלית שכן הוא חשש מהם. אלא, שההיליך לפי סעיף 80 איננו אמור להוות תחליף נגশ, מהיר ופחות מסורבל, כשקיים אפיק הולם של תביעה נזקית, וכך אכן נקבע בפסקת בית-המשפט העליון (בעניינו של מעורער שזכה זיכוי מוחלט):

"על נסיבותיו האישיות של המערער והוצאותיו יש להציג, ברם אין בהן כדי להביא לשיפוי את נזקיי מ קופת המדינה. המדבר בזק שאנו יתום, יש לו אבות והם השלושה שתקפו את המערער. כפי שצין בית המשפט קמא, מצבו של המערער פתואה הדלת לתבוע מתוקפיו את מלאו מנסיבות האירוע הקשה גופו. בפני המערער פתואה איפוא הדלת לתבוע מתוקפיו את מלאו הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהתקיפה, ואין בנסיבות אלה כשלעצמם להצדיק פיצוי מכוח סעיף 80. דבר זה כולל גם את ההוצאות במסגרת ה'isolche'... (ע"פ 1109/09 שיבלי נגד מדינת ישראל [4.1.10], פסקה י"א לפסק-דין של כבוד השופט (כתוארו אז) רובינשטיין, הדgeshot של - ד.מ.מ.).

.27. המבוקש הגיע אוסף מסמכים הנוגעים למצבו הכלכלי, הכלכלי, בין היתר, תיקי הוצאה"פ בסכומים גבוהים שנפתחו טרם האירוע. בכלל, לא הוכח שהגשת כתב-האישום הביאה להתרדרות במצבו הכלכלי של המבוקש. הרהף הוא הנכון, כאשר בישיבת יומ 4.5.17, במסגרת הלि�כי המ"ת ובחזורת ערביות (לשאלת בית-המשפט), הביר המבוקש כי ההתרדרות במצבו הכלכלי הchallenge שנתיים לפני כן. המבוקש פירט, כי לשנתיים לפני כן, שותפו לעסוק הערים עליון, הפיל אותו כלכלית, והוא נאלץ למכור את ביתו ואת רכבו. בנוסף, צבר חובות בסך חצי מיליון ל"י ונפתחו כנגדו תיקי הוצאה"פ, ועל רקע האמור ניסה למכור את עסקו כמתואר בכתב-האישום.

.28. המבוקש אמן שהה תקופה לא מבוטלת בעיצור ובמעצר בתנאי איזוק, אך כפי שפורט לעיל, הליך המעצר נוהל כולה בחסות הסכמה לקיום של ראיות לאורה, כאשר שחרורו ממעצר מאוחר סורג ובריח התעכב ארוך ורק בשל הקושי לאתר חלופה ראייה עבורה (כשיצין, כי נאשם 2 הועבר למעצר בתנאי איזוק מחדש וחצי לפני המבוקש).

- .29. בהקשר של תקופת המעצר מאחריו סORG ובריה (146 ימים, שהם כמעט 5 חודשים) אוסיף, כי בפסקה מן העת האחרונה נקבע פרמטר נוסף: נקבעת המוצא לצרכיה להנחות את שיקול-הදעת השיפוטית במסגרת הליך לפי סעיף 80 לחוק היא, שאין מקום להורות על פיצוי ועל החזר הוצאות הגנה לנ羞ם ששחה במהלך פחות מ - 9 חודשים, היא תקופת המעצר הנΚובה בחוק שבאה אמרה להסתיים משפטו של נ羞ם בטרם הארכה של בית-המשפט העליון (ראו **בעניין בוגנים**, פסקה 21 לפס"ד של כבוד השופט מלצר ופסקה 1 לפסק-דיןו של כבוד השופט עמיה). ברי, כי מדובר בהנחה ובשיקול אחד מני רבים, אך בעניינו של המבוקש, מושך מעצרו והסבירות שהביאו לדוחות בעניינו מבסיסים את ההכרעה שאינו ראוי לפסקת פיצוי או החזר הוצאות הגנה.
- .30. עינתי בפסק-הדין הרבים שהגיש לעוני ב"כ המבוקש, אך הנסבירות בכלל לעניינו של המבוקש - בין אם בטיב הזכוכי, בין אם בנסיבות האישיות של המעורערים/נשימים או בסיבות שהביאו להתחמקות המעצר וההלייה.
- .31. לפיכך, שוכנעתי שלא התקיימו בעניינו של המבוקש "נסיבות אחרות" המצדיקות פסקת פיצוי או החזר הוצאות.
- אני רואה לנכון לחזור על כך, שבנסיבות תיק זה, ועל-פי " מבחן AMAZON של צדק", הראייה הרחבה לפיה ביטול כתוב-האישור בהסכמה היה חלק מהסדר כולל לגבי שני נאשימים אשר הוגנתם נוהלה במקשה אחת, מהוות את הבסיס המרכזי לדוחות הבקשה. בכך, יש להוסיף את כל השיקולים שנסקרו לעיל, כמציאות הפסקה, כך שאין מדובר במקרה המצדיק קבלת הבקשה לפי סעיף 80 לחוק.
- .32. **המציאות תשליך החלטה זו לב"כ הצדדים, והסניגור יעדכן את המבוקש.**

ניתנה היום, כ"ט בטבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בהעדך
הצדדים.